

SMÍCHOVSKÝ

Informační týdeník Sboru CASD Praha 5 – Smíchov

ZPRAVODAJ

24. LEDEN 2026

Číslo 1296/ Ročník 26

288

EPIŠTOLA

PODLE

HONZI JAK

JINAK NEŽ

O CHVÁLENÍ

4

SPOJENÍ
NEBE A ZEMĚ

POKORA

JAKO ZÁKLAD

JEDNOTY

STANISLAV TUMIS

JAK POZNAT BOHA,

KTERÉHO

"NIKDY NIKDO NEVIDĚL"?

JAN 1, 10 -18

Bohoslužby.online

ONLINE PŘENOSY SBORU CASD PRAHA SMÍCHOV

PROGRAM SOBOTNÍ BOHOSLUŽBY

9,30 hodin

Studium sobotní školy a dětské sobotní školy – vede Simona Tejrovská

Téma úkolu: „Pokora jako základ jednoty“

- Společná píseň č. 194 „*Bůh se v Kristu sklonil k nám*“
- Biblický text „*Filipským 2, 5-11*“ a modlitba
- Studium probíhá ve třídách pod vedením učitelů
Milan Müller, Jaromír Říha, Miloš Pařík
- Sbírka pro potřeby misie
- Video prezentace „*Škola základ života*“
- Společná píseň č. 268 „*Jak je vzácné, jak je milé*“
- Modlitba

10:30 hodin

Přestávka

10:45 hodin

Bohoslužba – vede Robert Heczko

- **Přivítání, sborová oznámení**
- **Videoprezentace**
- **Křeslo pro hosta** – moderuje Jan Bezděkovský
- **Společné chvály**
„Pojď nyní je čas jej chválit“
Žalm 24, 1-5 - biblický text
„Nade vsí mocí“
- Modlitba
- Sbírka pro potřeby sboru
- **Příběh pro děti** – Jan Špinar
- Sborová píseň „*Laudate Dominum*“ – Smíchovský pěvecký sbor
- **Čtení textu Bible** – *Jan 1,10-18* – Rozalie Schvarczová
- Tichá modlitba
- **Kázání – Stanislav Tumis**
Téma: Jak poznat Boha, kterého "nikdy nikdo neviděl"? (Jan 1,18)
- Chvilka ke ztišení – Jan Bezděkovský
- Společná píseň č. 9 „*Chci tobě, Bože, vzdávat chválu*“
- Modlitba – Stanislav Tumis
- Společná píseň č. 284 „*Kéž nás vede*“ vsedě
- Soukromé tiché modlitby a rozjímání vsedě

1. Bůh se v Kristu sklonil k nám, spá-su zje-vil ná-ro-dům,
z bí-dy zve nás k vý-ši-nám, svě-tlo vze-šlo po-ha-nům.
Kéž by o-heň pravdy v nás Pán již v srdci za-pá-lil,
dá-le ší-řil spá-sy jas, a-by dru-hé za-chrá-nil.

2. Pán když dílo vykonal, / svého Ducha poslal nám. / Kéž by každý z nás tak plál, / jako kdysi Ježíš sám, / stále nesme lidem zvěst, / ohněm Ducha puzení, / k Pánu že je chceme vést, / aby našli spasení.

3. Lásky zpěv zní staletím, / tón pro věky udává, / k písni té se přidat smím, / zpívat slova jásavá. / Žářem lásky zahoří, / s Pánem kdo se učí žít, / hříchu hradby rozboří, / v nebi s Kristem může být.

Oznámení

-Přejeme požehnanou sobotu všem, kteří navštívili náš sbor.

-Dnes, 24. 1., se uskuteční další z doprovodných bohoslužeb k 40 výročí sboru. Hostem a řečníkem bude Stanislav Tumís.

Kazatel v nástupní praxi v letech 1995–1996

-Příští sobotu, 31. 1., bude kázáním z Písma sloužit bratr Václav Vondrášek. Po ukončení bohoslužby se uskuteční členské shromáždění.

Program:

- převod členství
- volby – volba jmenovacího výboru

-Ve středu, 28. 1., proběhne rozloučení s bratrem Jiřím Drejnarem v 15⁰⁰ hod ve velké obřadní síni Strašnického krematoria.

-V sobotu, 31. 1., jste zváni na přednášku od 14⁰⁰ hod „Život v Boží přítomnosti – proč a jak“.

-V sobotu, 7. 2., od 14⁰⁰ jste zváni na cestopis s Jaroslavem Šlosárkem „Kanada – pohlednice od Jerryho“

-Prosíme, myslíme na svých modlitbách na sestry a bratry, kteří jsou nemocní nebo prožívají různé nemilé životní situace.

-Připojte se k nám v měsíci lednu a myslíme na svých modlitbách na: *budoucnost sboru*.

-Bankovní účet sboru: 5053339/0800, do textu jméno a účel.

V období 25. – 31. 1. 2026 oslaví narozeniny:

Gibiec Martin (25.1.); Kafka Pavel (25.1.);
Oczková Johana (25.1.); Brišš Pavol (27.1.)

Přejeme hojnost Božího požehnání do dalších let.

P.S. Omlouváme se všem, na které jsme zapomněli. Nebyl to úmysl.

Pravidelné sborové sbírky

QR Platba - Misie

Účel: sbírka misie

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 11106

Účel: sbírka pro sbor

Bankovní účet: 5053339/0800

Variabilní symbol: 777

QR Platba - Sbor

Bohoslužby.Online DOSTUPNÉ TAKÉ NA:

Spotify

Apple Podcasts

Youtube

*Kdyby toho dosáhl svými skutky,
měl by být na co hrdý.
On si však nedobyl Božího
požehnání tím,
co dělal, ale jen tím,
že Bohu důvěřoval.
Jeho věčná jistota je jenom Bůh.*

Bible

S důvěrou v Boží milost a lásku oznamujeme
všem blízkým a přátelům,
že do Božích rukou odevzdal svůj život náš milovaný
a milující manžel, tatínek, dědeček a pradědeček

pan

Jiří Drejnar

Zemřel ve čtvrtek 22. ledna 2026 ve věku 94 let.

Na veškerou milost, kterou obdržel, a také na všechno dobré,
co ve svém životě s Boží pomocí mohl vykonat,

vzpomeneme ve středu 28. ledna 2026 v 15 hodin

ve velké obřadní síni Strašnického krematoria.

S láskou a vděčností vzpomínáme a těšíme se na shledání.

Zarmoucená rodina a přátelé

manželka Mája

dcera Mirka s manželem Mílou

vnoučata Karolína, Marek a Martin s rodinami

Za projevenou soustrast děkujeme

Stanislav Tumis

Narozen: 31. 10. 1971

Děti: dcera Justina a syn Štěpán

Ve sboru na Smíchově jsem prožil řadu hezkých let, a proto bych se rád připojil k řadě gratulantů, kteří mu popřejí ke dvacetiletému životnímu běhu. Přeji všem jeho členům i příchozím, aby pro ně bylo společenství na Smíchově „oázou“, kam se budou rádi vracet, inspirací pro opravdový křesťanský život, oporou v problémech, jež přináší život.

Sbor na Smíchově pro mě nebyl dlouhé roky jen „druhým domovem“, ale také prostorem, kde jsem se mohl pod vedením Radka Jonczyho učit „abecedě“ kazatelské práce. Bylo to nesmírně podnětné a přínosné prostředí, jež mi později pomáhalo zvládat práci duchovního ve sborech v Berouně a Příbrami v letech 1996–1999.

Můj život byl křesťanstvím a společenstvím Smíchova ovlivňován i nadále – v práci pro Společnost křesťanů a Židů, ve studiu židovsko-křesťanských vztahů v Cambridgi v roce 2002-2003 a historie na Filozofické fakultě UK od roku 1998; ale i v dalších oblastech mého života. Pro mě osobně však bylo a je nejdůležitější přátelství a kamarádství s mladými lidmi (Veverkami), jež do mého života přinášejí hodně impulzů a radosti.

Stanislav Tumis

VZKAZY, PODĚKOVÁNÍ, NABÍDKA...

Kazatelská epistola Smíchovským - 288. kapitola

PODLE HONZI BEZDĚKOVSKÉHO – JAK JINAK NEŽ O CHVÁLENÍ

Když jsem loni na podzim kázal už potřetí o chválení Boha, říkal jsem si, že to snad už stačí. Ano, opakování je matka moudrosti, ale i to má své meze.

Pak se ale stalo něco zvláštního. Na letošním novoročním programu (velká pochvala všem, kdo jej připravovali 😊) jsem si vytáhl jako svůj novoroční verš Žalm 117 – nejkratší žalm v celé Bibli. Hned se mi při tom vybavila jeho zhudebněná podoba:

„Chvalte Hospodina, všechny národy, velebte ho všichni lidé. Neboť je rozšířena nad námi milost jeho a pravda jeho na věky. Haleluja.“

Je to stará chvála, kterou jsme kdysi (bude to už 25 let) zpívali s dětmi na táborech, a dnes už ji někteří ani neznají. Přesto mi ten text zněl překvapivě aktuálně.

Uvědomil jsem si, že ten verš ke mně letos mluví velmi osobně. Jak možná víte, od konce listopadu mám na starosti organizaci sobotních chval a přiznám se, že když

mě Vašek oslovil, zda bych tuhle službu po Báře Loudové nepřevzal, hodně jsem váhal. Nebyl by na to někdo jiný vhodnější? kladl jsem si otázku. A tak to nějaký čas trvalo, než jsem Vaškovi na jeho nabídku kývl. I když novoroční verše asi nikdo z nás nevnímá jako nějaký „adventistický horoskop“, přesto mám pocit, jako by ten vytažený verš Žalmu 117 byl takovým tichým Božím „ano“ k tomu mému tehdejšímu rozhodnutí.

Ten žalm mě ale oslovil ještě něčím jiným. Neříká, že Hospodina mají chválit jen vyvolení nebo ti „správní“. Mluví o všech národech, o všech lidech. V kontextu našeho sboru mě napadlo, že by se dal parafrázovat i velmi prostě: „Chvalte Boha všichni, kdo patříte do tohoto našeho smíchovského společenství.“

Nezáleží na věku, generaci ani na tom, do jakého oddělení ve sboru patříme. Všichni stojíme před stejným Bohem, který k nám mluví o své milosti a o své věrnosti, jež nekončí. A právě proto máme důvod ho chválit.

Není to silné poselství? Je dobré, že ve sboru existují menší společenství, kde se lidé znají blíž a cítí se bezpečně. Zároveň jsme ale součástí něčeho většího – jedné rodiny, která se může společně radovat z Boží blízkosti a dobroty. A možná právě v té společné chvále se to někdy ukazuje nejzřetelněji.

Pokud vám tahle myšlenka dává smysl, tak vězte, že naše chválicí skupina je velmi otevřené společenství napříč generacemi (nejmladší ještě není dvanáct a nejstaršími už bylo šedesát) a že kdokoli, kdo by se chtěl jakkoli zapojit, je mezi námi vítán.

Jan Bezděkovský

SOBOTNÍ ŠKOLA

Téma 1. čtvrtletí 2026: SPOJENÍ NEBE A ZEMĚ

Kristus v listech Filipským a Koloským

Lekce 4: Pokora jako základ jednoty

Základní verš

„Dovršte mou radost a buďte stejné mysli, mějte stejnou lásku, buďte jedné duše, jednoho smýšlení.“ (Fp 2,2)

Při studiu první části 2. kapitoly Listu Filipským (v. 1–11) se zaměříme na biblický základ jednoty v církvi, kterým je křesťanská pokora. Prozkoumáme Kristovu úžasnou pokoru a dobrovolné ponížení se a to, jak se můžeme učit z jeho příkladu, abychom mu byli více podobní a překonávali neshody.

- Fp 2,1–4: Nejednota a rozpory ve filipském sboru (neděle)
- Fp 2,2–4: Pokora a úcta k druhým jako zdroj jednoty (pondělí)
- Fp 2,5: Potřeba proměny myšlení podle Kristova vzoru (úterý)
- Fp 2,5–8: Kristova pokora a ponížení – naše záchrana i vzor (středa, čtvrtek)

Otázky:

- "Jak můžeme dnes zrcadlit Kristovu pokoru a lásku?
- Co je třeba, abychom v církvi prožívali jednotu?
- Prožili jste na vlastní kůži realitu Boží lásky?"

PDF lekce: https://sobotniskola.casd.cz/lekce_PDF/aktualni/04pdf

V tomto čtvrtletí otvíráme témata sobotní školy v pořadu Bible pro dnešek – pořad HopeTV inspirován tématem lekcí sobotní školy <https://sobotniskola.casd.cz/bible-pro-dnesek/>

Studium každý pátek od 20 hodin na adrese <https://meet.google.com/pkn-hzjb-nja>

Luděk Bouška

Pozvánka ke studiu se Soňou Sílovou

Milé sestry, milí bratři,

srdečně Vás zvou na pokračování našeho společného studia Bible od ledna 2026.

Od středy 7. ledna 2026 budeme opět studovat **List Galatským od 19 hodin**. A pak vždy **ve středu od 19 hodin** on-line na adrese meet.google.com/qqr-mspv-jvp.

Těším se na Vás!

Soňa Sílová – kazatelka

HUBNEME ZDRAVĚ PO NOVÉM ROCE, od 1.2.2026

Nový kurz bude začínat 1.2.2026. Budeme nastavovat pro každého jeho vlastní tempo, podmínky a to, co chce a je schopen praktikovat. Nebude se primárně jednat o dodržování a hlídání 33 bodů zdraví od Gregera, jak tomu bylo dříve. Zaměříme se na trvalé návyky, na to, co chceme do svého života zavést. A současně jak odbourat to, co nám brání ke zhubnutí a ke zdravějšímu způsobu života. Mohou to být zažitá zvyky, skryté závislosti nebo i způsob odbourávání stresu a napětí. To nás může vést k tzv. zajídání – problémy se mohou "zajídat" - stačí si vzít něco k snědku, nejlépe sladkého, a problémy zmizí. Je to kouzlo, ale trvale pak vede k nadváze. Jde to ale i jinak, a přitom se z nás nemusí stát asketi.

Luděk, 777243007

PŘEDNÁŠKA Dr. KATEŘINY LACHMANOVÉ, ThD. na téma „ŽIVOT V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI – PROČ A JAK“

V rámci duchovní přípravy na prožití Velikonoc vás chceme pozvat na setkání a besedu s Kateřinou Lachmanovou, známou teoložkou, psycholožkou a autorkou duchovní literatury. Společně se zamyslíme nad tématem, které asi průběžně řešíme všichni – nad naším každodenním životě s Bohem. Rádi bychom vás pozvali ke čtyřicetidenní duchovní obnově na základě knihy známého evangelikálního autora Petera Scazzera *40 dní v Boží přítomnosti*. Tato modlitební příručka volně navazuje na jeho první knihu *Emočně zdravá spiritualita* a nabízí pro každý den dvě krátká zastavení s Božím slovem, otázku k reflexi a krátkou modlitbu, s pozváním setrvat chvíli tise v Boží přítomnosti.

Kniha P. Scazzera bude v den přednášky k dispozici za symbolickou cenu 120,-Kč (díky slevě nakladatelství Paulínky a dotaci našeho sboru). Chceme tak podpořit touhu každého z vás po hlubší zkušenosti s Bohem, která je základem celého našeho křesťanského života i služby. Přednáška se bude konat v malém sále **v sobotu 31. ledna 2026 od 14. hodin** a po ní bude ještě prostor pro besedu nad tímto tématem.

Na setkání s vámi se těší Milada Macháňová a Vašek Vondrášek

Zveme Vás na 24. ročník běhu v Jizerských horách 2026

Běh bratří Králů

Termín: neděle **25.1.2026, sraz v 9:30** na parkovišti Hrabětice – kaplička. Hrabětice mají sněhu dost a má ještě připadnout. Můžeme rovnou nasadit běžky a vyrazit na trasu, kterou si zvolíme.

Prosíme všechny, kdo chtějí jet, aby nám napsali na email: kralova@img.cas.cz, budeme vás informovat o současné situaci se sněhem a s parkováním.

Pěší mohou jít po silnici na prezidentskou nebo až na Královku. My pojedeme okolo Jablonecké chaty, Josefodolské přehrady, pak na Novou louku. Z té směrem na Kristiánov a k přehradě. Trochu delší je jet ještě po kristiánovské a zabočít doprava k chatě Věčného mlčení. To je krásná trasa, nově upravená. Takto celé je to 18 km, dá se to několikrát zkrátit. Trasy upřesníme na parkovišti.

Jídlo si můžeme dát na Nové louce, jen bude asi hodně lidí, a tak tam bývají fronty.

Sraz: Sejdeme se na „Parkoviště Hrabětice – kaplička“ v 9:30. Tedy parkoviště, kde jsme byli už vícekrát. **Parkoviště se rychle plní, přijďte včas!** V navigaci, když zadáte Hrabětice kaplička, tak vás dovede správně. Jede se tam přes Mladou Boleslav, Turnov, Jablonec nad Nisou, Jindřichov – viz odkazy: [tady odkaz na cestu autem](#). Když je mnoho sněhu, je lepší jet ne přes Jindřichov, ale Lučany. Cíl je na parkovišti [odkaz na mapu parkoviště Hrabětice-kaplička](#).

Běh Králů je nejen vzpomínkovou akcí na skvělé lidi. Je vyjádřením potřeby společenství, radosti z pohybu, z krásy přírody. Jedná se o jakousi přirozenou formu meditativní bohoslužby v chrámu přírody.

Můžeme vnímat to, co nám Bůh dal i vzal. Vzpomínáme na ty, kteří nás předešli a možná předběhli. Rychleji, než jsme čekali.

Jarda a Mirek Královi byli bratři a byli i bratry ve víře. Milovali Boha, své rodiny, a milovali i pohyb. Někteří lidé do našeho života přijdou a zanechají v něm velkou nesmazatelnou stopu. A takoví Jára i Míra byli. Obohatili nás svým životem. Za to jsme vděční jim i Bohu.

Platí o nich slova bible: **„Boj výborný jsem bojoval, běh jsem dokonat, víru jsem zachoval.“** A pro nás mohou platit slova apoštola Pavla: **„Já tedy běžím ne jako bez cíle; nemyslím, že bych již byl u cíle nebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil...“**

Zkusme pozvat i další lidi, třeba i mladší, abychom je obohatili o lásku k pohybu, zážitek krásné přírody a společenství s lidmi.

Za pořadatele: Královi, Bouškovi

1 K 3,2; 6,13; 8,8; 10,3; 1 Tm 4,3; Žd 9,10 atd.). Otázkou tedy není, zda se má rozlišovat mezi čistým a nečistým masem, nýbrž jaká je funkce jídla jako takového, kdy je zahrnut jakýkoli druh pokrmu (maso čistých zvířat i potrava nemasitá).

Znečištěné (*koinos*) byly ruce učedníků, nikoli jejich pokrm. Celý spor se točil kolem tradice starších (Mk 7,5-7-9). Jídlo, ačkoli čisté, bylo podle jejich představy znečištěno, protože učedníci si před ním obřadně neumyli ruce. Kristus zde nemluví proti hygienické zásadě, že před jídlem je třeba si umýt ruce. V sázce tu nebyla zdravotní zásada, nýbrž lidská rabínská tradice, která nařizovala „obřadní umývání rukou“, na které někdy stačila voda, která se vešla do ořechové skořápky.

Ježíš odmítá tuto lidská ustanovení a nařízení. Tvrdí, že jedení „znesvěcujícíma, to jest neumytýma rukama“ (Mk 7,2) člověka neznečišťuje a neposkvvrňuje. Dotyčný člověk zůstává čistý. Ceremoniální umývání rukou nemá pro věřícího význam, protože nebylo nikdy požadováno Bohem. Podle evangelisty Matouše Ježíš celou diskusi uzavírá slovy: „Jíst neumytýma rukama člověka neznesvěcuje.“ (Mt 15,20)

Zákonníci a farizeové byli posedlí strachem z vnějšího, rituálního znečištění. Jejich náboženství bylo formální, založené na skutcích. Snažili se „dělat věci“. Ježíš se je snaží vést k nitru. Obrací jejich náboženství naruby, když prohlašuje: „Nic, co zvenčí vchází do člověka, nemůže ho znesvětit, poněvadž mu nevchází do srdce, ale do břicha... Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje. Z nitra totiž, z lidského srdce vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovržlivost. Všechno toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.“ (Mk 7,18-23) Vnější, fyzická, kultická nečistota není smrtelná, ale vnitřní nečistota dokáže zabíjet a duchovně opravdově znečišťovat. Nejvíce záleží na životním postoji.

Ježíš volá k náboženství srdce. Nejpodstatnější v životě není to, co člověk jí (třebaže je to důležité, nikoli však prvořadé), nýbrž to, co je v jeho srdci. Jeho vlastní mysl, nikoli obsah jeho žaludku, je opravdovým nebezpečím pro člověka. Hřích pochází z člověka samotného, z jeho nitra, a ne z jeho okolí. Nezáleží tolik na druhu jídla, jako na vztahu k němu. Tuto pravdu Ježíš vysvětluje. Nehovoří tu o fyzickém či rituálním znečištění. Netvrdí, že člověk může jíst (a pít) cokoli. Fyzicky nám mohou některé „nečisté“ věci uškodit nebo dokonce zapříčinit naši smrt (např. jedovaté plody nebo houby či zkažené potraviny). To však není předmětem Ježíšova rozhovoru. Kristus mluví naopak o nečistotě morální či duchovní, která má svůj původ v našem myšlení. Zlo, hřích se rodí

v srdci, v mysli člověka. Proto skutečným nebezpečím pro člověka je nečistá mysl a nečisté srdce.

Jak máme rozumět výroku, který je v českém ekumenickém překladu přeložen obratem „Tak prohlásil všechny pokrmý za čisté“? (Mk 7,19b) Takto-totíže to místo překládají mnozí moderní překladatelé. Ovšem aby to mohli udělat, musí originální řecký text „katharizón panta ta bromata“ doplnit a pozměnit. Tato řecká věta doslova přeložena zní: „Očišťující všechny pokrmý.“ Věrohodný je tedy králický překlad „čistěcí všeliké pokrmý“ nebo text pod čarou v českém ekumenickém překladu „Tak se očišťují všechny pokrmý“, i když je v něm přidáno slůvko „tak“. Aby se řecký text dal přeložit „Tak prohlásil všechny pokrmý za čisté“, musí se v něm provést tyto úpravy: (1) celé souvětí se musí ukončit za slovem „hnůj“, (2) musí se přidat slovo „takto“, (3) musí se změnit význam slova „očišťující“ (což je v řečtině přítomné participium) za „prohlásit za čisté“ a (4) musí se změnit předcházející podmět (to znamená, že jím nebude obrazně vyjádřený proces trávení [„zvenčí vchází... do břicha a jde do hnoje“], nýbrž Ježíš ze začátku 18. verše). To jsou poměrně velké zásahy do biblického textu, které moderní překladatelé provádějí, aby uvedený výrok dali do souladu se svou teologií a porozuměním.

S tím souvisí i otázka, kdo vlastně tuto větu přenesl. V případě překladu „Takto prohlásil všechny pokrmý za čisté“ by se jednalo o vysvětlující poznámku evangelisty Marka, nikoli o součást Kristova výroku. Vykladači se přou o správné pochopení tohoto textu. Profesor Pokorný ve svém komentáři k evangeliu Marka zastává moderní překlad, i když připouští druhou možnou variantu: „Pravděpodobně jej musíme chápat tak, jak to naznačil ekumenický překlad: tak (tj. svým vysvětlením) očištil Ježíš všechny pokrmý... Chápat je jako ironické pokračování Ježíšovy přímé řeči ve smyslu: tak se „očišťují“ všechny pokrmý, je především z gramatických důvodů nepravděpodobné.“ Významný holandský novozákonník Herman Ridderbos však jednoznačně píše: „Někteří autoři překládají Mk 7,19b „Tak prohlásil všechny pokrmý za čisté“, avšak *katharizón* [očišťující] se musí vzít jako pokračování *ekporeusthai* [ven vychází]. Proces trávení je současně očišťováním pokrmů.“

Překlad „Tak se očišťují všechny pokrmý“ není v rozporu se starozákonním učením o čistém a nečistém a evangelisté Matouš a Marek jsou v tomto případě v harmonii. Avšak ani když přijmeme moderní překlady, nedostaneme se, pokud jde o učení o čistém a nečistém jídle, při výkladu do úzkých, protože souvislost tohoto výroku se nedá přehlédnout. Jeho záměr je jednoznačný. Nic z toho, co přichází

zvnějšku, člověka duchovně neposkvrňuje. Znečišťuje ho jen to, co je uvnitř. Ježíš jasně mluví proti kul-tickému, vnějšmu znečištění, i když to neznámá, že by byl proti zdravotním principům, jakým je např. umývání rukou před jídlem. Markovu poznámku bychom pak měli chápat ve smyslu: „Tak Ježíš prohlásil všechny pokrmý za (kulturní) čisté.“ Pokrm sám nemůže poskvřit. Znečistit může jen nesprávný vztah k němu. Kristus nehovoří o jídle jako takovém, ale o způsobu jedení. Novozákonník R. Alan Cole ve výkladu Markova evangelia píše, že Ježíšovo učení je namířeno přímo proti rabínskému učení, že pro každé znečištění musí být vnější zdroj. Pro Krista však „zdroj nečistoty nebyl vnější, ale byl uvnitř člověka. Mezi těmito teologiemi existuje velká propast, tak jako mezi dvěma pohledy na hřích.“

Co poskvřilo (udělalo nečistým) Adama a Evu v ráji? Vlastní zakázané ovoce? Nikoli, i když bylo zakázané (nečisté). Znesvětil je jejich nedůvěřivý postoj vůči Bohu, jejich nesprávný vztah k tomu, co řekl Hospodin. To neznámá, že mohli jíst zakázané ovoce. Vždyť měli být totálně poslušni. Vnější čin je vždy výsledkem vnitřního postoje. Je to ovoce srdce. Není to nečisté jídlo, co způsobuje, že je člověk nečistý, ale je to jeho vztah, jeho postoj k němu.

Kristus jasně ruší rituální nečistotu, která vychází z věcí. Pravá nečistota vychází ze srdce. Nesprávný vztah k Bohu poskvřuje. Hřích je ve své podstatě narušený vztah k Bohu. Ježíš takto posouvá myšlení zákoníků a farizeů z kulického zajetí k pochopení podstaty: zlo, duchovní znečištění pochází z nesprávného myšlení, z nesprávného vztahu, z narušeného postoje. Tam, kde je nesprávná životní orientace, je pak i nesprávná praxe a nevyvážený život.

„Nic není nečisté samo v sobě.“ (Ř 14,14)

Pavlovo učení o čistém a nečistém je v naprostém souladu s Ježíšovými postoji. Svým výrokiem v Ř 14,14 „Vím a jsem přesvědčen v Pánu Ježíši, že nic není nečisté samo v sobě, ale tomu, kdo něco pokládá za nečisté, je to nečisté.“ Pavel neprotřečí Kristu a nepopírá platnost starozákonních předpisů o rozlišování mezi čistými a nečistými zvířaty. Když říká, že nic není nečisté samo o sobě, nepoužívá slovo *akathartos* („nečisté“) – jak je nesprávně uvedeno v českém ekumenickém překladu i v Bibli kralické –, nýbrž slovo *koinos* („znesvěcen“, „poskvřněn“, „obecné“). Používá zde tedy stejný slovník jako evangelisté Matouš, Marek a Lukáš, pisatel Sk 10. Správný pře-

klad Pavlova výroku zní: „... nic není **poskvřněn** (znečištěn) samo v sobě.“

Jaký problém Pavel ve skutečnosti v Ř 14 řeší? Nejednálo se zde o maso nečistých zvířat, ale o maso čistých zvířat, která byla podle představ některých věřících znečištěna stykem s modlami nebo s nečistými zvířaty (která byla v pohanských kultech také obětována modlám). Pavel netvrdí, že žádné jídlo není nečisté (*akathartos*). Píše, že žádné jídlo není „poskvřněn“ (*koinos*), tj. znečištěn kontaktem s nečistými zvířaty. Pavel takto odmítá judaistický princip znečištění stykem s modlami, a nikoli zákony o čisté a nečisté stravě. (O Pavlově učení na toto téma by ovšem bylo nutné pojednat mnohem obsírněji, než je v možnostech tohoto článku.)

V Novém zákoně nemáme žádné svědectví o tom, že by Kristus svou obětí na kříži zrušil zákony o čisté a nečisté stravě. Profesor Loyolské univerzity v Chicagu John J. Kilgallen ve svém článku „Všechno jídlo je čisté“ tvrdí, že „nejprostší předpoklad, že Ježíš... přímo a explicitně zrušil [učení Lv 11 o čistém a nečistém], není opodstatněný“. Na základě textů, které jsme prošli, se můžeme s tímto jeho výrokem ztotožnit (i když on sám se snaží nalézt alespoň nějaké nepřímé zdůvodnění pro všeobecně přijímaný názor, že v novozákonní době již není třeba se držet předpisů z Lv 11). Skutečně neexistují žádné teologické důvody, pro kte-

ré bychom se měli vzdát rozlišování mezi čistou a nečistou stravou. Bůh je náš Stvořitel a zákony o čistých a nečistých zvířatech nespádají do kategorie ceremoniálních zákonů, protože neobsahují ceremoniální prvky očišťování, nečistota zvířat je přirozená a trvalá, tyto zákony neodkazují obrazně na Krista a jejich počátek je ještě před Mojžíšem.

Apoštol Petr nabádá věřící k poslušnému následování Krista. Tuto svou výzvu zdůvodňuje přímou citací Lv 11,45, výroku, který uzavírá Boží poučení o čisté a nečisté stravě (!), v němž se hovoří o svatosti: „Jako poslušné děti nedejte se opanovat žádostmi, které vás ovládaly předtím, v době vaší nevědomosti; ale jako je svatý ten, který vás povolal, buďte i vy svatí v celém způsobu života. Vždyť je psáno: „Svatí buďte, neboť já jsem svatý.“ (1 Pt 1,14-16)

Kristus je nejen naším Stvořitelem, ale i naším Vykupitelem. Proto nás Pavel na základě celé teologie jídla (což je součást mnohem širší teologie stvoření) vyzývá: „Ať tedy jíte či pijete či cokoliv jiného děláte, všechno činite k slávě Boží.“ (1 K 10,31)

ThDr. Jiří Moskala

*V Novém zákoně
nemáme žádné
svědectví o tom, že by
Kristus svou obětí na
kříži zrušil zákony
o čisté a nečisté stravě.*

Adventisté sboru Praha – Smíchov
Vás srdečně zvou

O BIBLI SROZUMITELNĚ

**Kurz pro začátečníky pro pochopení nejčtenější
a nejrozšířenější Knihy knih.**

**Nevíš, nerozumíš? Půjď, dozvíš se – nepřijdeš?
Nedozvíš se... Po každé přednášce následuje
diskuze nad aktuálními tématy
života z pohledu Bible...**

Kdy:

každé pondělí vždy od 18 hodin

Kde:

Malý sál sboru adventistů (boční vchod zprava)
Peroutkova 57, Praha 5 - Smíchov
(případně zvonit na zvonek č.4 "Klubovna")

Přednáší:

Mgr. Václav Vondrášek B.Th.

Informace:

mobil: +420 775 080 809
internet: www.casdsmichov.cz
facebook: AdventisteSmichov

Vstup volný

DOPROVODNÁ BOHOSLUŽBA K 40. VÝROČÍ SBORU

HOST KAREL KLÍMA

14. 2.
9:30 HODIN

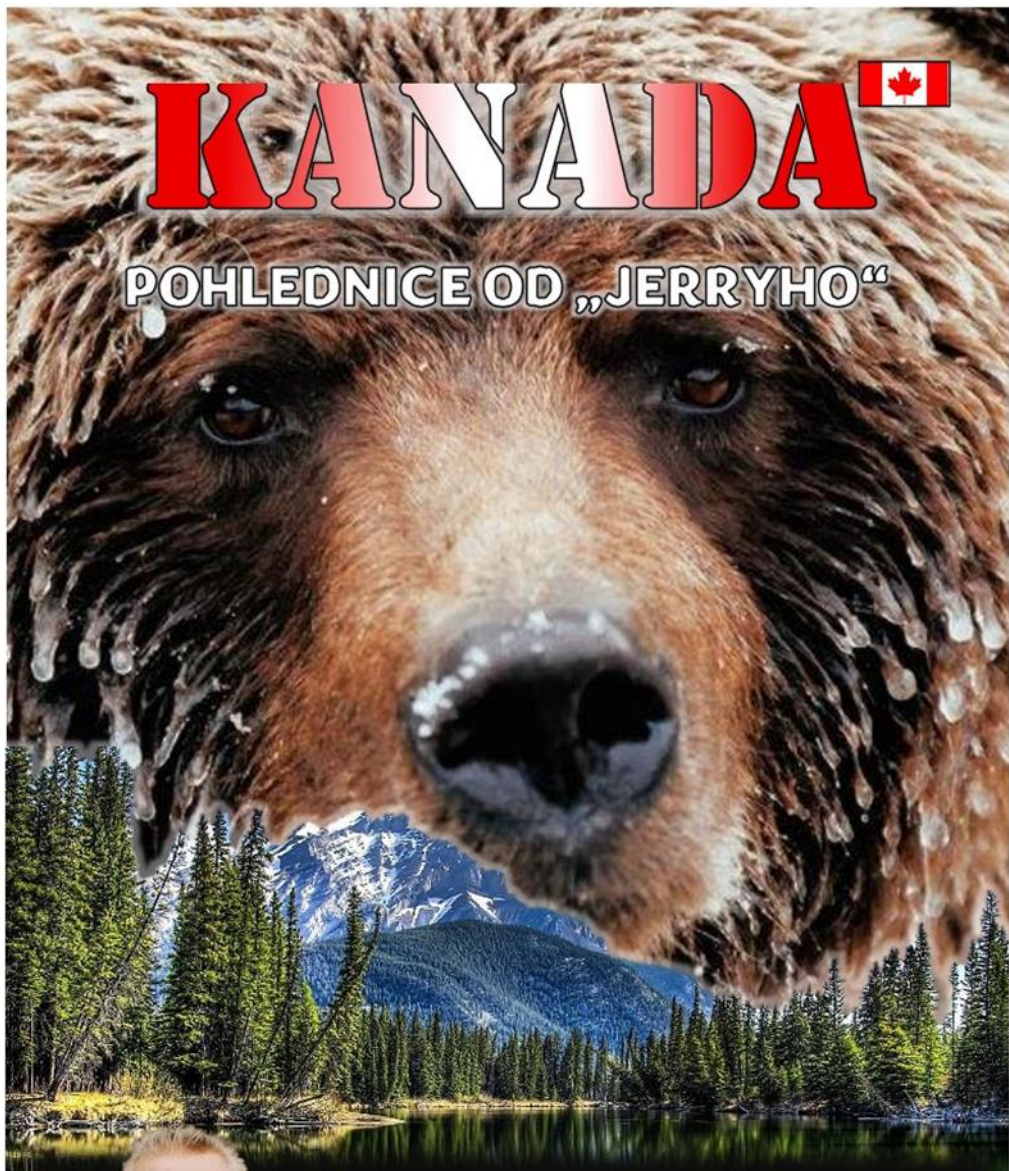
MODLITEBNA CASD,
PRAHA-SMÍCHOV
PEROUTKOVA 57,
PRAHA 5

KANADA

POHLEDNICE OD „JERRYHO“

JAROSLAV ŠLOSÁREK

Sobota 7. února 2026

od 14:00 hodin

Modlitebna CASD Praha Smíchov

Peroutkova 57, Praha 5

www.casdsmichov.cz

Adventisté sboru Praha – Smíchov
Vás srdečně zvou na přednášku

PhLic. Kateřina Lachmanová, ThD.

ŽIVOT V BOŽÍ PŘÍTOMNOSTI - PROČ A JAK -

**V sobotu 31.ledna 2026
od 14 hodin malý sál**

V rámci přednášky bude možné se
seznámit s knihou „40 dní v Boží
přítomnosti“ od Petera Scazzera a jejím
použití v praktickém životě

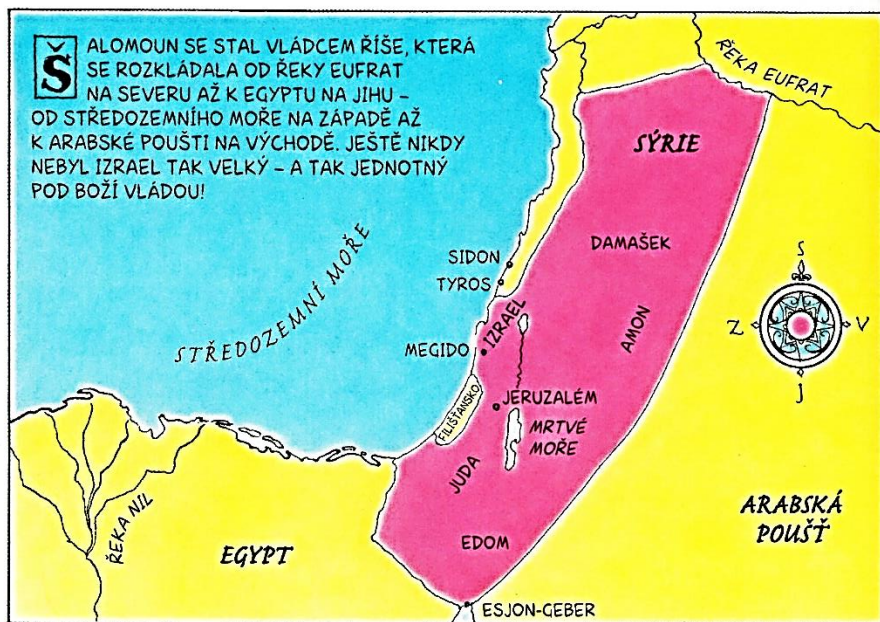
Po přednášce bude prostor k následné diskuzi

Informace:

mobil: +420 775 080 809
internet: www.casdsmichov.cz
facebook: AdventisteSmichov

Vstup volný

K NOVÉMU VLÁDCI PŘÍCHÁZEJÍ PRINCOVÉ ZE VŠECH ČÁSTÍ ŘÍŠE, ABY MU PŘÍSÁHALI SVOU VĚRNOST.

Pokračování příště